

Himmelstrup: Det er jo for saa vidt ikke noget overraskende, at den ærede socialdemokratiske Ordfører ikke vil være med til at gennemføre det her foreliggende Lovforslag om Forlængelse af disse forskellige Forbrugsafgifter; det er ganske i Overensstemmelse med den Stilling, som det ærede socialdemokratiske Parti indtog i Fjor. Imidlertid er Forholdet dette, at der i det kommende Aar vil blive Brug for lige saa store Beløb som tidligere, og der er vist ingen Tvivl om, at de Afgifter, der her er Tale om, er lagt paa en saadan Maade, at det vil være rimeligt, at man søger dem forlænget for et Tidsrum. Forslaget gaar jo ud paa at forlænge Forhøjelsen af Tillægsafgiften for Spiritus fra 27 Kr. pr. 100 l Alkohol til 34 Kr. og forhøje Omsætningsafgiften af Spiritus paa Restauranter fra 25 pCt. til $33\frac{1}{3}$ pCt., saadan som det skete ved Loven i Slutningen af Oktober Maaned i Fjor. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Aksel Møller: Jeg haaber, at det høje Ting vil tilgive mig, at jeg ved Omtalen af det Lovforslag, som her foreligger, og vor Stilling dertil begynder med at gøre den Bemærkning, at jeg synes, det er triste Udsigter, der foreligger for dette Land i den Situation, det befinder sig i, eftersom dette Forslag formentlig bliver det eneste større økonomiske Forslag, som vi kan komme til at beskæftige os med med Udsigt til at faa det realiseret, før den politiske Krise endelig er over os og leder Tanker og Arbejdskraft andetsteds hen. Det er virkelig min Opfattelse, at vi har Grund til at ærgre os over, at saa mange gode Kræfter skal spildes i en politisk Strid, som allerede kaster sine Slag-skygger saa langt i Forvejen, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen simpelt hen afviser disse Forslag med en Haandbevægelse. Det er jo kun en Detaille i alt det, der skulde gøres; den er stor nok for dem, som den direkte drejer sig om, fordi den rammer dem i deres Erhverv, den er uhyre ringe over for den Virkelighed, som omgiver os, og som det var vor Opgave her i første Række at beskæftige os med, saa vi kunde raade Bod paa de Mangler, den økonomiske Situation har afstedkommet i Danmark. Jeg er sikker paa, at i alt Fald den højtærede Finansminister med mig vil beklage, at vi paa denne Maade henviser til paa ny at lade alt det ligge, som skulde gøres. Med denne indledende Bemærkning vil jeg gerne gaa over til selve Lovforslaget, som det foreligger — vi skal jo ogsaa beskæftige os med Smulernerne.

Desværre vil der ikke i vort Lands nuværende økonomiske Situation, om vi saa leder med Lygte, findes nogen Mulighed for at mildne det Skattestryk, som er over den danske Befolkning. Selv om der er Balance paa Statens Finanser, udelukker den pengepolitiske Situation dog i Øjeblikket, at Staten giver Afkald paa nogen Skat, som kan tjene til at reducere Købekraften. Det gælder i al Almindelighed, og det gælder ogsaa de Afgiftslovsforslag, den højtærede Finansminister her har stillet.

Der knytter sig jo til de to Paragraffer i Lovforslaget den fælles Skæbne, at de er opstaaet i en ganske bestemt Situation, nemlig i Løbet af Behandlingen af hele Landbrugsproblemet, saadan som det laa sidste Sommer. Dengang skulde der vel skaffes godt og vel 90 Mill. Kr. for at udligne Prisforskellen mellem Afregningsprisen, som garanteredes Landbruget, og den Pris, som Eksporten og Hjemmemarkedet rent faktisk kom til at betale. Disse ca. 90 Mill. Kr. var det altsaa Hensigten, at de to Sæt Spiritusskatter, som nu foreslaas forlænget, skulde indbringe en væsentlig Del af. Da den højtærede Finansminister i Fjor forelagde Forslagene, gik han jo mere i Dybden, end han har gjort i Aar. Dengang havde han en Mening om — har det maaske ogsaa endnu, men gav den i alt Fald ikke til Kende over for det høje Ting —, hvor stort et Provenu man kunde vente af disse ekstraordinære Forhøjelser af Tillægsafgiften paa Spiritus og Omsætningen af stærke Drikke. Provenuet blev sat til 73 Mill. Kr. for et Aar. Jeg havde egentlig ventet, at den højtærede Finansminister i sin Fremsættelsestale nu vilde have nævnt for Tinget, hvorledes disse Penge saa var gaaet ind, om det virkelig havde vist sig, at Lovene havde givet det Beløb, Finansministeren dengang forudsatte, eller om de har indbragt betydelig større Beløb. Nu ved jeg jo godt, at man i vore Dage ikke ser med Bekymring paa Skatter, der indbringer mere end budgetteret; det ligger jo i selve den Samfundsøkonomi, vi lever under, at en Finansminister i Øjeblikket vil være mindre bekymret for saadanne Foreteelser, end om en Skat truer med at svigte. Alligevel beder jeg, om den højtærede Finansminister her i Tinget eller i det kommende Udvalg vil give Oplysninger om, hvilket Resultat disse Skatter har indbragt. Det vil dog i hvert Fald være vejledende for Afgørelsen med Hensyn til, hvor stort et Beløb vi gennem en Forlængelse af disse Love har til Disposition til at føre Prispolitik. Uheldigvis taler vi nemlig i Dag uden Viden — og uden at kunne have